

*Je t'aime, c'est tout.
I love you, that's all.*

บทนำ รับน้องสยองขวัญ

อยากจะบ๊ายบายกับข้อความในกระดาษแผ่นนี้จริงๆ เลย TTOTT ขนาดเป็นแค่กระดาษแผ่นเล็กๆ แผ่นเดียวแต่กลับทำให้ฉันปวดกบาลจนแทบอยากจะเอาหัวโขกโต๊ะตายไปเลย แถมเสียงพวกรุ่นพี่ที่ย่านักย่ำหนาเรื่องสลากคำสั่งอะไรนี่ก็ย้งดังก้องไปมาอยู่ในหูฉัน ฮือๆ T_T กิจกรรมรับน้องของที่นี่เขาเป็นอย่างนี้กันหมดหรือ ทำไมถึงสั่งให้ทำอะไรประหลาดๆ แบบนี้! ฉันก็้มลงมองข้อความปีศาจนั้นอีกครั้งแล้วก็เครียดอีกครั้ง...

'ขโมยเข็มกลัดทองจากหนึ่งในสองผู้นำกลุ่มมาร์เดียนในคืนมาให้ได้ภายในอาทิตย์นี้'

นี่คือคำสั่งที่ระบุไว้ในกระดาษแผ่นนี้ สลากคำสั่งที่พวกเราเด็กใหม่ของโรงเรียนเซนต์โรแลนด์ถูกพวกรุ่นพี่ด้อนมารวมตัวกันที่ห้องโถงกลางแล้วให้จับสลากในกล่องใบใหญ่ขึ้นมา ก่อนจะบอกว่าทุกคนต้องทำตามคำสั่งที่เขียนบอกไว้ในสลากที่จับได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าทำไม่ทัน...

และสถานเดียว TTOTT!!!

แต่ใจคำสั่งที่ฉันจับได้นี้จะให้ทำตามได้ยังไง... ในเมื่อไอ้กลุ่มการ์เดียนในต้อะไรนั่นฉันก็ไม่รู้จัก! YOY พอไปถามพวกรุ่นพี่ก็โดนตวาดว่ากลับมามาว่าเรื่องง่ายๆ แค่นี้หาคำตอบเองไม่ได้ก็ไปตายซะ ไอ้วรว TOTT ไม่นะ...ฉันต้องและ และแน่ๆ และ ฮือๆๆๆๆๆ นึกแล้วเชื่อว่า การจับสลากคนสุดท้ายมันจะต้องได้อะไรที่แย่ที่สุด! แล้วรุ่นพี่แอนนิดาที่เป็นคนถือกล่องสลากก็ดันไม่ยอมให้ฉันจับแต่แรกด้วยอ่า TAT

"เอลเลน =O= ถึงแกจะกลิ้งไปกลิ้งมาน้ำตาท่วมโต๊ะอยู่ยั้งงั้นก็ไม่ทำให้แก่ได้เข็มกลัดทองนั่นมาหรอกนะ"

"หน้อยยย! =O=^ ตัวเองสบายแล้วนี่~ แต่ไปขโมยถุงเท้าใช้แล้วของอีตารุ่นพี่หิวเด็กมา โคตรจะง่ายเลย! เทียบกับฉันได้ที่ไหน!" ฉันหันไปแหวดใส่แบลร์ เพื่อนสาวคนสนิทที่เอาแต่หัวเราะคิกคักมาตั้งแต่เมื่อเข้ามีความสุขบนความทุกข์ของฉันเข้าไปสิ! T()T ยัยบ้า!

"โอ้ๆ แกอย่าเพิ่งน้ำตาตกใน~ อย่าเพิ่งมาปรึกษาฉันด้วย~ >O< เพราะฉันมีข่าวดีจะมาบอก ^^"

ข่าวดี O_O!!! ฉันเงยหน้าขึ้นจากโต๊ะที่ซุ่มไปด้วยน้ำตาแห่งความซอกซำก่อนจะหันไปหย่ำคอแบลร์ทันที มีข่าวดีแล้วจะอมพะน่าทำมายยย!

"ข่าวดีอะไรยยยย TOT!!!"

"ฉันไปสืบมาให้แก่แล้วว่าการ์เดียนในต้อะไร ^^"

"คืออะไรหรอ *O*"

แบลร์เอาแต่ยิ้มแป้นแล่นด้วยสีหน้าเจ้าเล่ห์และแววตาพราวระยับสนุกอะไรน้าหน้าเนี่ยยยบ้า ฉันร้อนใจจะตายอยู่แล้วนะ TOT เรื่องของเรื่องคือกลัวถูกพวกรุ่นพี่ยาและตั้งแต่ลับดาห์แรกที่เปิดเทอม ฮือๆๆ

"กรรมการรักษาระเบียบ!"

"=O= อะ...อะไรนะ"

"กลุ่มผู้ทรงอิทธิพลที่สุดในโรงเรียนไงละ ^^" แบลร์ยิ้มอย่างอมงมุมิสุดฤทธิ์ขณะที่ฉันได้แต่นั่งงงเด็ก อะไรกันเนี่ย กรรมการรักษาระเบียบ... เทียบได้กับसारวัตรนักเรียนหรือสถานักเรียนอะไรทำนองนั้นอะเปล่า ทำไม่มีชื่อตำแหน่งอย่างกับการ์ตูน การ์เดียนนั่งการ์เดียนในต้อะไรกัน...

ไอ้เราก็นี่กว่าเป็นกลุ่มนักร้องหัวไม้ที่ไหนซะอีก TOT ปิดโธ่ถึง หลงหวาดกลัวอยู่นานสองนาน แบบนี้ก็แค่ไปขอยืมเข็มกลัดของเขามาให้พวก รุ่นพี่ดูแล้วเอาไปคืนก็จบเนอะ ๗๐๗

"แล้วมันอะไรอะ =()= อัศวินผู้พิทักษ์? กรรมการรักษาระเบียบ ของที่นี่ได้ชุดเกราะเดินถือดาบคอยควบคุมนักเรียนหรือ"

"ยัยเซ่อ -_-^ มันแค่ชื่อกลุ่มเฉยๆ ะ! เขาวกกันว่ากลุ่มการ์เดียนไนต์ นะสืบต่อกันมาหลายต่อหลายรุ่นแล้วนะ ^^"

พิลิก =_=^

"เออละ~ นี่เป็นสิ่งที่ฉันได้ยินมานะ ^^ กลุ่มการ์เดียนไนต์เป็น กลุ่มที่โคตรรุนแรง สามารถใช้กำลังในโรงเรียนได้โดยไม่ผิดกฎ~ ทุกคนใน กลุ่มล้วนเป็นลูกคนใหญ่คนโต ร่ำรวย หรือหยา อู้ฟู อลังการ หน้าตา หล่อเหลาปานเทพบุตรชนิดที่ว่าสาวๆ เห็นแล้วหยุดหายใจได้เลย แถม ยังมีฝีมือในการต่อสู้เข้าขั้นเซียน โดยเฉพาะ..."

ไม่นะ...ฉันรู้สึกว่าคุณหวังที่เริ่มจะรำไรกลายเป็นริบหรี่และมอด ดับในพริบตา ก่อนจะรวมร่างกลายเป็นปีศาจมาบีบคอข้านนนนน!!! TOT เมื่อแบลร์ก็ยิ้มกว้างกว่าเดิมแล้วพูดด้วยน้ำเสียงสดใส

"สองผู้นำกลุ่มการ์เดียนไนต์ฝั่งขาวและดำรุ่นปัจจุบัน... เลโอเรียส ริชาร์ท และเนโร โซอิจิโงะซะ ๗๐๗ สองคนนี่เข้าขั้นบุคคลอันตราย สุดยอด ใครเห็นเป็นต้องรีบหลีกทางให้ ไม่งั้นอาจจะตายไม่รู้ตัว"

ไอ้รุ่นพี่บ้าพวกนั้นส่งฉันไปตายชัดๆ TOT เกือบกันขนาดนี้ก็ไม่บอก ไอ้วมายยยยย TTOTT!!! นี่ฉันจะต้อง...ต้องไปขโมยของมาจาก พวกปีศาจพรรคนั้นหรือเนี่ยยยยย! กรรมการรักษาระเบียบบ้าอะไร กัน... นั่นมันมาเพี้ยเหินๆ เลยนี่นา TT TT สุดท้ายที่เรียกว่ารักษาระเบียบ คือคนอื่นห้ามทำผิดแต่ตัวเองทำได้นั่นหรือ TOT

ชีวิตอันแสนงดงามประหนึ่งรอยด้วยกลีบกุหลาบของเอลเลนได้ จบสิ้นแล้วนับแต่วินาทีที่ดวงซวยจับได้สลากคำสั่งหมาไม่รับประทาน จากรุ่นพี่พวกนั้น อ้ากกกกกกกก!!!

"นี่! ออย่าเพิ่งซ้อกสิ~ ฉันจดมาให้แล้วนี่... ที่ตั้งของห้องกลุ่ม

เจ้าหญิงผู้เลอโฉม

การ์เดียนไนต์นะ ^^"

"หะ...หา? TOT"

"เขาวกกันว่ามันเป็นห้องที่ลึกลับและมีระบบป้องกันแน่นหนาที่สุด แต่ก็ไม่เคยมีใครกล้าเข้าไปนะ...ก็อย่างว่า~ ใครอาจหาญไปเหย้าเมลโอหรือเนโร สองผู้นำสุดโหดแห่งการ์เดียนไนต์... ก็ต้องตายสถานเดียวแหละ ๗๐๗"

นี่หล่อนพูดประโยคนั้นออกมาด้วยใบหน้ายิ้มแย้มได้ยังไง! TOT ไม่รู้หรือไงว่าเพื่อนกำลังจะตายในไม่ช้า!

ในวันแรกมีกิจกรรมแชร์ประสบการณ์โดยบรรดารุ่นพี่ที่เคยทำภารกิจน้องใหม่ไม่สำเร็จมาแล้วว่าหลังจากนั้นพวกเขาต้องประสบเจอกับนรกทั้งเป็นสุดทรมานยังไงบ้าง ไม่นะ!!! อนาคตอันสวยงามในโรงเรียนนี้กำลังรอคอยฉันอยู่ T_T ฉันต้องหาแฟนเป็นรุ่นพี่หล่อเหลาแล้ว ก็อ่อนโยนใจดี ไม่ใช่ไปเป็นลูกไล่ให้รุ่นพี่ทั้งโรงเรียนทรมานเล่น

แต่ถ้าจะให้บุกเดี่ยวไปชิงเข็มกลัดทองจากปีศาจสุดอำมหิตนั้นก็เสี่ยงตายไม่แพ้กัน... เพราะสองคนนั้นคงไม่มีทางให้ฉันยิ้มเข็มกลัดทองได้ง่ายๆ แน่ๆ โอวมายยยยยยยยย

ฉัน...ฉันจะทำยังไงดี!!!

1

เผชิญหน้าปีศาจแห่งการ์เดียนไนต์!

ฉันกำกระดาษที่ระบุที่ตั้งของห้องกลุ่มการ์เดียนไนต์ กรรมาการักษาอะเบียบสุดโหดที่ตั้งตนเป็น 'อะเบียบ' เสียเองไว้แน่น ในที่สุดฉันก็ตัดสินใจเสี่ยงตายมาทำนรกถึงที่... เฮือก TOT บรรยากาศโคตรวังเวงเลยว้ยยย! แถวนั้นมันไม่มีคนจริงๆ ด้วย ประหนึ่งมีรังสีอินฟราเรดห้ามบุคคลภายนอกเข้าใกล้หากไม่ยอมตายก่อนวัยอันควรเลย TTOTT

ฉันกลืนน้ำลายลงคออย่างยากลำบาก รู้สึกหนาวคอเสียวันหลัง วูบวาบววบหวิวพิลึก ฮือๆ พ่อแก้วแม่แก้วช่วยลูกแก้วคนนี้ด้วยเถิด U_U

แค่จะมาขอชิมเข็มกลัดทองเองน้ำ ไม่น่าจะเป็นปัญหาหรือกใช้ใหม่ ฮือๆ
ถ้าชิมไม่ได้ก็ค่อยขโมย (อ่าว? =_;;) แต่ขโมยไปแป็บเดียวแล้ววันหลัง
จะเอามาคืนน้ำ~ TOT ดั่งนั้น...พระเจ้าโปรดเมตตาลูกด้วย อาเมน...
(_/_)

หลังจากพยายามรวบรวมความกล้าอยู่นานสองนานฉันก็เดินมาถึง
อาคารกานีเยร์... นี่คือนิกที่ถูยกให้เป็นกรรมสิทธิ์ของกลุ่มการ์เดียนไนต์
=O= อะไรจะมีอภิสิทธิ์พิเศษขนาดนั้น~ ฮือๆ ฉันซักปอดแล้วน้ำ ถ้ามี
อำนาจเหนือกฎทุกอย่างในโรงเรียนขนาดนี้ เกิดพวกนั้นฆ่าฉันตายแล้ว
อ้างว่าฉันทำผิดกฎ พวกเขาก็รอดช้อกล่าวหาห่านะสิ TT(OT)!!

แต่เพื่อภารกิจใหม่ที่ได้รับมา ทำให้ฉันต้องเดินหน้าต่อปายยย
TAT อีกอย่างตามที่แบลร์ (อการา คริสตี้ ยุค 2009) สืบมาให้ฮือๆ พบว่า
เวลานี้เหล่าการ์เดียนไนต์จะออกกระราน เอ๊ย >_< ควบคุมดูแลความเป็น
ระเบียบเรียบร้อยในโรงเรียน หรือไม่มีเรียน เพราะตอนนั้นมันเป็นเวลา
เรียนไงเล่า! TOT ไซ้แล้ว ฉันโดดเรียนมา ขึ้นแวบมาตอนพักเที่ยงหรือ
หลังเลิกเรียนอาจจะเสี่ยงกับการจะเอ้กับเหล่าการ์เดียนไนต์เกินไป ต้อง
มาตอนที่รังคัตุรู้ผู้คนเี่ยแหละปลอดภัยที่สุด!

ว่าแล้วฉันก็ค่อยๆ ย่องเข้าไปในตึกที่เจียบสังัดและมีดสนิท แง...
ทำไมไม่เปิดไฟ ทำตัวลึกลับกันไปเพื่อ? TOT ฮือ! แต่ถ้าฉันเปิดไฟตอนนี้
จะเป็นการทำให้ศัตรูไหวตัวทันหรือเปล่า O_O!!! (สนามรบหระอะ TOT)
ถ้าเกิดมีการ์เดียนไนต์คนไหนอุตรมาเดินเล่นอยู่แถวๆ นี้ฉันมีตายหรือ
หรือ T..T

ดั่งนั้นฉันจึงตัดสินใจแฝงตัวเข้าไปในเงามืดแล้วทำตัวเบาที่สุดใน
ชีวิต เซฟตี้เฟิสต์เป็นนโยบายของฉันคะ! ^O^ แล้วไ้ทางเดินบ้านี้เจ็อก
เป็นไม้อีกแแนว TTATT เดินที่ก็ส่งเสียงเอี้ยดอ้าดที่ แง~ คนสวยปวดร้าววันก

เอ...ห้องไหนนะที่ว่าเป็นห้องของหัวหน้ากลุ่มการ์เดียนไนต์ TOT
ฉันเอาไฟจากหน้าจอโทรศัพท์มือถือส่องดูกระดาศที่แบลร์จดมาให้ ฮึม...
ห้องสุดท้ายขวามือเป็นของเลโอ ซ้ายมือเป็นของเนโร อ้ากก! เล็อกห้อง
ไหนดีล่ะทีนี้! TTOTT

♥ ถึงเวลาเลือกแล้ว! หากคุณเป็นเอลเลนน้อยผู้น่าสงสาร
คุณ sẽเลือกเข้าห้องไหนระหว่าง...

- a. ห้องทางขวา... เลโอเรียส ริชาร์ท หัวหน้ากลุ่ม White Guardian Knight (อ่านต่อบทที่ 2 หน้า 12)
- b. ห้องทางซ้าย... เนโร โซอิจิ หัวหน้ากลุ่ม Black Guardian Knight (อ่านต่อบทที่ 3 หน้า 15)

2

ผู้ถูกรุกและผู้มาเยือน...

ฉันตัดสินใจเลือกห้องของไอชื่อโอเวอร์อสังการงานสร้างนั้น เอะ =O= คนบ้าอะไรชื่อเลโอเรียส --^ จะเวอร์ไปไหนและเพื่อใครกัน พ่อแม่คิดอะไรอยู่ตอนตั้งชื่อหมอนั้นนะ แต่ช่างเถอะ... ภารกิจของฉันคือต้องหาเข็มกลัดทองนั้นให้เจอ ไม่ใช่หาเหตุผลในการตั้งชื่อเจ้าของเข็มกลัด TTATT เคยได้ยินจากเพื่อนที่นั่งคุยกันโต๊ะข้างๆ มาว่าเลโอ (เรียกสั้นๆ ละกันนะ เมื่อย =_;;) หัวหน้าไวท์การ์ดเดียนไนต์นะเปรียบเหมือนปีศาจที่สวมหน้ากากขนานแท้... หน้ากากอะไรนะเหอ ^^

หน้ากากรอยยิ้มยังงัยละ TTOTT

ทั้งที่จริงๆ แล้วเป็นนักฆ่าจอมโหด เลือดเย็น ฆ่าได้หมดไม่เว้นแม้สตรีมีครรภ์ (เวอร์ =O=) แต่ก็ยังแกล้งยิ้มหวานจนดูน่ารัก น่าอดน่าจูบ หลอกหลวงประชาชนอยู่นั้น... แงๆ พุดเองก็ซนลูกเอง บรี๊ๆ ธิบๆ หาแล้ววธิบๆ ไปดีกว่าเนอะ TOT

จากข่าวที่แบลร์สืบมา (อีกแล้ว) พบว่ากลุ่มการ์ดเดียนไนต์นั้นจะมีเข็มกลัดประจำตัวทุกคนโดยแบ่งตามลำดับชั้น เริ่มจาก 'บรอนซ์' ต่ำสุดแล้วตามด้วย 'ซิลเวอร์' และสุดท้าย 'โกลด์' ผู้ที่ถือครองเข็มกลัดระดับ

โกลด์จะเป็นผู้ที่แข็งแกร่งและเป็นระดับสูงสุดของกลุ่มการ์ดเดียนไนต์... ซึ่งนั่นคือเซีมกัลด์ที่ฉันต้องไปขโมยมานั่นเอง TT_TT ข้ามชั้นความทรหดไปเลยที่เดียว

คนที่ครอบครองเซีมกัลด์ของนั้นมีเพียงสองคน คือหัวหน้ากลุ่มการ์ดเดียนไนต์ ไวท์และแบล็ก... เลโอกับเนโร... และสองคนนี้ก็มิจานอติเรกคือการฆ่าคนเล่นฆ่าเวลา T()T!!!

รู้ล่ะว่าแบลร์คงไปฟังมาจากไอ้พวกที่ชอบพูดใส่สี่ตีไปเรื่อยเปื่อย แต่ฉันก็แอบเชื่อจริงๆ นี่นา ฮือๆ TT_TT นอกเหนือจากนิสัยโหดเกินคำบรรยายเหล่านั้นแล้ว... ฉันยังได้ยินกิตติศัพท์เล่าลือถึงความหล่อเหลาประหนึ่งเทวาและชาตานของพวกเขา ไม่สิ ควรจะเป็นชาตานมันทั้งคู่ นั่นแหละ ต่างกันก็แค่สีเสื้อเท่านั้น... T_T แต่ก็นะ ได้ยินว่าเลโอนาร์กสุดจะบรรยาย เส้นผมยาวปรกหน้าสีบลอนด์อ่อนจนเกือบขาว เป็นฝรั่งแท้ๆ เลย (แหงล่ะ ชื่อซะ... -_-^) นัยน์ตาสีน้ำตาลอ่อนแฝงแววขี้เล่นและจิตสังหารไว้เต็มเปี่ยม (แง TOT) จมูกโด่งเป็นสัน ริมฝีปากสีแดงเรื่อที่สาวๆ ใฝ่ฝันอยากจะมีติดตัวสักครั้ง (ว้ายยย >///<)

แน่นอนว่าหล่อออกขนาดนั้นย่อมเป็นศาลในวาสุดๆ แหงแตะ แฮ่อ~ แต่ก็ช่างเถอะ! ภารกิจของฉันไม่ใช่ให้ทำประวัติของตัวเองอันตรายนั่น... แต่ฉันต้องการเซีมกัลด์ของให้เจอ! TAT บลาร์ไปสืบมาให้ (ภูเกิลมนุษย์ T_T) ว่าเซีมกัลด์อะไรนั่นจะทำไว้สัอัน ให้กับผู้นำทั้งสองคนละสองอัน สาเหตุที่ต้องมีไว้สองอันนั้นจะทำไมก็ไมรู้ล่ะ~ แต่อันหนึ่งจะต้องติดไว้ที่ปกเสื้อ และอีกอันหนึ่งจะเก็บไว้ในห้องของตัวเอง!

นั่นคือเป้าหมายของฉัน >O<!!!

ว่าแต่ว่าเขาจะเก็บไว้ที่ไหนกันล่ะเนี่ย งานช่างแล้วสิคนสวย... ฉันเริ่มต้นลงมือหาด้วยเสียงอันเบาที่สุด เกิดเจ้าของห้องแอบย่องเข้ามาตอนฉันกำลังรื้อห้องเขาซะละละทะก็แย่นะสิ ฉันควรจะเงี่ยหูฟังเสียงฝีเท้าไว้ด้วย จำได้มะว่าพื้นไม้มันจะส่งเสียงเอี้ยดอาดเวลาเดิน นั่นแหละๆ ^^ แต่ตอนนี้สิ่งที่ฉันควรทำคือหาเซีมกัลด์นั้นให้เจออย่างด่วนที่สุด!!

ฉันค้นตั้งแต่ที่โต๊ะไม้สุดหรู ในลิ้นชัก ทุกตรอก ทุกซอก ทุกมุม

ไปจนถึงตู้เสื้อผ้า และอื่นๆ ในห้องจนทั่วหมดแล้ว แงๆ ทำไมไม่เจออะ
TOT แอบทำช่องลับไว้ไม่ยอมบอกเธอ (ใครจะมาบอกเธอ TAT) ฉัน
ยืนกระพืดกระเพียดอยู่ครู่ใหญ่ก่อนจะนึกขึ้นได้ว่ายังไม่ได้ค้นที่ตู้หนังสือ
=()= โอ้ว...ตู้หนังสือสูงประมาณพระจันทร์ถึงดาวอังคาร แจ้! สูงขนาด
นี้ฉันจะไปรื้อชั้นบนสุดได้ยังไง! อ๊ะ! มีเก้าอี้อยู่ตรงนั้นนี่นา ฉันลัลลาลา
ด้วยความสุขสันต์ก่อนจะลากเก้าอี้มาเป็นบันไดต่อขาเพื่อจะปีนขึ้นไปค้น
ที่ชั้นบนสุด

ก่อนจะชะงักเมื่อเห็นกรอบรูปอันหนึ่งวางอยู่บนนั้น แม้ของอย่าง
อื่นจะมีฝุ่นเกาะหนาสามนิ้ว แต่กรอบรูปอันนี้กลับสะอาดเอี่ยมราวกับ
เจ้าของห้องทำความสะอาดมันอยู่ตลอดเวลา มันจะต้องมีความสำคัญกับ
เขามากแน่ๆ อะไรบางอย่างทำให้ฉันเอื้อมมือไปหามันราวกับมีแม่เหล็กดูด...

แอ็ดดด

"หาเจอรียังครับสาวน้อย ๗๐๗"

"กรืดดดดดดดดด!!!" ฉันกรีดร้องสุดเสียงทันทีที่ได้ยินเสียงกล้ว
หัวเราะแฝงไว้ด้วยจิตอำมหิตของนักฆ่า (เพ้อ) แจ้!!! ใหลมอขึ้นมาตอน
นายยยยย!!! ทำไมไม่ได้ยินเสียงเขาเดินมา TOT ฉันตกใจจนมือไม้
สั่นขาเข่อ่อนเปลี้ยเปลี้ยแรงไปหมดจนกระทั่งเสียหลักเซวูบ ๐_๐!!!
ไม่น่า~ นี่ฉันยืนอยู่บนเก้าอี้ ตกลงไปมีหวังตายคาที่แน่ๆ ว้ากกกกกก!!!

หมับ!

ฉันรู้สึกว่าร่างของฉันร่วงลงไปใช้อ้อมกอดของใครคนหนึ่ง กลิ่น
หอมอ่อนๆ ที่ทำให้หัวใจเต้นรัวลอยมาแตะจมูก มองเห็นรอยยิ้มบางๆ กับ
จมูกโด่งๆ และใบหน้าขาวๆ เลื่อนรางอยู่ตรงหน้า โอ้ว ไม่นะ... เปลือกตา
ของฉันหนักขึ้นเรื่อยๆ TAT สมอมีนง ทั้งร่างก็หมดแรงกะทันหัน...

"ยัยหนูน้อยที่ทำผิดกฎโรงเรียน... ทั้งโตโตเรียน ทั้งบุกรุก หน้าซำ
ยังกล้ามาทำหายถึงที่ห้องของฉัน...กล้าไม่เบาเนี่ย ๗๗"

ละ...เสียงใครนะ... TOT ทำไมฟังดูเหมือนยมทูตจังเลย TTATT ฉัน
พยายามจะลืมตาแต่หัวก็หนักเกินจะคิดอะไรแล้ว ในที่สุดฉันรู้สึกราวกับ
ว่าร่างของฉันถูกใครบางคนยกลอยขึ้น...

แล้วสติสัมปชัญญะของฉันทันทีดับวูบไป!

(อ่านต่อบทที่ 4 หน้า 18)

3

บทลงโทษของผู้ทำผิด

ชื่อเลโอเรียกมันอลังการเกินไปไหม T_T ฉันทู้สึกถึงกลางอันตรายเป็นถึงตายชอบกล... จึงตัดสินใจเลือกอีกห้องหนึ่งที่แลดูลึกซึ้งซับซ้อนและแสนจะวิเวกหม่นหมองที่บิทมแทน อา...ห้องนี้มีดีไปหมด อาจเป็นเพราะผ้าม่านที่ปิดไม่ให้แสงเข้าและบรรยากาศแสนเย็นชาของห้องนี้ละมั้ง -O- สมชื่อกลุ่มแบล็กการ์ดเดียนไนต์จริงๆ

ได้ยินมาจากแบลร์ (วิกิพีเดียส่วนตัวของตัวเอง ^^) ว่าการ์ดเดียนไนต์กรรมการรักษาระเบียบของเซนต์โรแลนด์แบ่งออกเป็นสองฝ่าย คือไวท์และแบล็ก หรือฝั่งขาวและฝั่งดำ นั่นคือสาเหตุที่ทำให้ต้องมีหัวหน้าสองคนคือเนโร (เจ้าของห้องที่ฉันทกำลังแอบมารื้อค้นอยู่นั่นเอง TAT) และเลโอ (ไอ้คนชื่อเวอร์นั่น) แบ่งทำไมก็ไม่รู้หรอคะ TT_TT แต่นั่นไม่ใช่เรื่องที่ฉันทต้องการรู้ ที่ฉันทต้องการตอนนี้คือเข็มกลัดทองเท่านั้น!!!

เข็มกลัดที่เป็นตราสัญลักษณ์ของกลุ่มการ์ดเดียนไนต์จะแบ่งออกเป็นสามระดับ เรียงจากบรอนซ์ ไปซิลเวอร์ และสุดท้ายก็คือโกลด์ ความพิเศษอยู่ที่...แก่น แท่น!~ เข็มกลัดทองจะทำขึ้นเป็นพิเศษถึงสี่อัน แบ่งให้กับหัวหน้าฝ่ายแบล็กและฝ่ายไวท์คนละสองอัน สาเหตุนั้นไม่มีใครรู้นอกจากตัวหัวหน้าที่สืบทอดมาแต่ละรุ่น (=O= อลังการไปไหนพะ) เข็มกลัดอันหนึ่งจะต้องติดที่ปกเสื้อนอกตลอดเวลา ส่วนอีกอัน...

ก็ต้องเก็บไว้ที่ห้องของตัวเอง! >_<

และนี่คือจุดที่ฉันทคิดจะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ TOT โอกาสเดียวเท่านั้นคือต้องออกไปจึกไอ้อันที่อยู่ในห้องเนี่ยแหละ จะให้ไปปลุกปล้ำตบตีแย่งชิงเอาจากเจ้าตัวตรงๆ เลยคงไม่เข้าท่าเท่าไร ดีไม่ดีฉันทอาจ

จะถูกขัดหัวขาดคอหลุดไปเลยนะสิ TT TT หลอนชิบ~ แล้วหมอนั้นเก็บ
เข็มกลัดทองไว้ตรงไหนน้า~

ทุกกักๆ

ฉันไปรื้อค้นแถวๆ โต๊ะอยู่นานสองนานแต่ก็เจอแค่เอกสารอะไร
ไม่รู้มากมายเต็มไปหมด ห่องอะไรจัดเป็นระเบียบเรียบร้อยมากเลย T_T
จึงฉันก็ต้องทำให้มันเป็นระเบียบเหมือนเดิมนะสิ แอ้แล้วๆ ต้องรีบ
กลับเกลื่อนหลักฐานนง แต่ยังหาเข็มกลัดทองไม่เจอเลยอ่า แง้! อีตานั้น
เอาไปซ่อนไว้มุมไหนของโลกเนี่ย TAT

หลังจากรื้อค้นจนและตุ้มเป๊ะไปหมดแล้วฉันก็พยายามทำให้มัน
กลับสู่สภาพเดิมให้มากที่สุด แล้วสายตาก็พลันสะดุดเข้ากับอะไรสักอย่าง
บนโต๊ะ กล่องไม้? =O= แลดูเก่าแก่ยิ่งนัก ช่างในจะต้องมีของสำคัญ
เก็บไว้แน่ๆ เลย! ฉันยื่นมือไปเตรียมจะเปิดมัน... แต่กลับมีเสียงหนึ่งขัด
ขึ้นเสียก่อน O_O?

ก็อกๆ

"เข้ามาค่า"

"อ้าว~ >O< ทำไมเนโรคุงเสียงเหมือนผู้หญิงจิ้งน้า~"

อ้ากกก ว้ากกกกกก!!! TTOTT เอาแล้ว~ ใครก็ได้เอาค้อนมาทุบ
หัวแล้วเอาตะปูฝังเพชรตอกฝาโลงฉันที TTT()TTT เหตุไฉนโยจึงไปตอ
เขาเช่นนั้นล่ะว้อยยย! แง้ๆๆ ทีนี้จะหนีก็ไม่ทันแล้ว หลักฐานเห็นคาตา
เลยว่าฉันกำลังรื้อค้นโต๊ะ (ของคนอื่น) อยู่ในห่อง (ของคนอื่นอีกเช่นกัน)
ปะ...แบบนี้! แง้ๆๆ แบบนี้แถวบ้านเรียกว่า...

ช่วย!!!

ฉันทำมินๆ แล้วรีบวิ่งไปที่หน้าต่างห้องทันที ทว่านอกจากหน้าต่าง
จะปิดอยู่แล้ว คนที่ยืนอยู่ตรงหน้าประตูเมื่อก็ก็ยิ่งไวกว่าฉันพันเท่าอีก
ต่างหาก =O= เขาเปิดประตูแล้วก้าวพรวดเดียวมาหยุดยืนด้านหลังฉัน
ก่อนจะเอาสองมือทาบหน้าต่างไว้ และฉันก็ยืนอยู่ตรงกลางระหว่างแขน
ทั้งสองข้างของเขา TOT~!!! ใจ้วไม่นะ! ตายแน่ๆ! หมดทางหนีแล้ว TOT

"นี่กว่าหนูสกปรกที่บังอาจบุกรุกอาณาเขตของการ์เดียนไนต์จะเป็น

